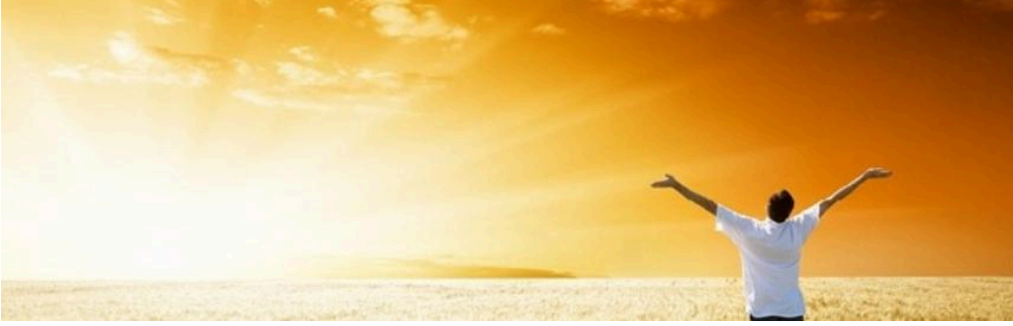

Hakkın Kapisında Aralıksız Ruku Eden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Nisan 2024

D/işlediğim içli bir matem dem tutan sevginin mahremi d/okunmadan usulca geçen zaman. Aşk bir ihanet midir yoksa benliğe sirayet eden yalnızlığın tohumları mıdır ekilen toprağa ve günü gelmeden açmayan bir çiçek midir ya da belirsiz bir zamanın minvalinde açıp da solan... Bir m/eziyet addedilen öfkeli kelimeler ön sözü hikâye geri kalanı şiir ki şiir meclisinden geçmesini beklerken şiir ve inleyen imgelerin sarkacına takılı askıda ekmek gibi askıda umut ve unutulmuşluğun veryansın ettiği ufuk bazense tutulan nutku göğün tutkula basmış gibi yapışık iken cihana ve işte yerleşik düzende yerini bulamayan şairin güncesi şaşan rotası o aşk ki: b/aşka zaferler yükleyen benliğin şaşalı coşkusu ve aşk nasıl da erken biten bir hikâye ve işte yeni aşklara kanat açan kalemin güftesi. Nesri suskun bir gün. Neşrine sadık ölgün bir gül. Nasır tutan beyitler değil bilakis ansızın doğan uçuşan imgeler yeni bir şiirin iltifatı öncesiz bir aşkın ansızın da sonlanmış saltanatı. Şimdisinde saklı dünü ve göğün ötüşen bülbülü her dem de güle âşık ve gül, bu aşka paye ve de geçiş hakkı vermeden dikenleri ile söndürdüğü bir balon misali bülbülün kanatlarına yağın karın ve o çiy tanesi ve işte içtimada güneş ve işte nöbete duran şair. İhtişamlı bir yolculuk elbette aşk. İsyana dünden hazır. Evrenin ve Tanrının da var ise eğer ki bir itirazı af dilerken evren ağıtlar dilenen eksen ardıç kuşuna öykünen kalem ve göç mevsimi gelmeden erkenden kozasından fırlar eden. Denklemler ve şifresi hayatın. Kardıkça önünü insan önünü alamadığı kadar coşkunun ve ilhamın ve işte kat izinde duyguların bazense noksan addedilen şairin varlığı oysaki şair hep yoklamada ilk sırada alırken yerini; şair hem dem coşkulu ve umut dolu ziyan etse bile hayatını ve kaderin dokunulmazlığında asla da keyfe keder yazmadığı kadar her şiir her nesir bir anlamda eşlik eden ikbaline. Sızısı dinmeyen. Sazın sözün eksik olmadığı. Çenginin ihtirası ve Romen kadının duaları.

Çiçeklenen her gönül bazen yenik düşen aşk meleşi.

Kalemse dev bir asa acının indinde yazmanın arifesinde derin bir uykudan uyanırcasına kalemin yaz dediğı ne ki, aşk iken ilk sırada buyruğı evrenin ne batılı gizemin ne de atlı bir sevda ve işte rüzgarı asla dinmeyen asla da sonlanmayan bir dilek bir dua.

Yokluğun ve tokluğun.

Varlığın ve açlığın...

Yazarken ve de severken sınır tanımayan şair ve...

İhlal edilse bile sınırları ikazında evrenin itiraz hakkını kullanmadığı her hayal her problem en başta onurunu saklı tuttuğı kadar başı dik bir minvalde ve haklı olduğı kadar da davasında diklemesine sapladığı kalem sayfanın ve yüreğinin de tam ortasına ve diklendiğı kadar adaletsizliğe cürüm işleyen bir suçlu gibi görülse de haklı olduğı kadar Hakkın kapısında aralıksız rükû eden.

Bir parıltı.

Bir coşku.

Bazen nazı.

Bazen niyazı.

Şiarı asla edilgen olmayan bir sevginin de hatırına kanat açan kalemin rüyalarını gerçek kılmak adına şair bir kere de baş koymuşken hayatla arasında olan o ince çizgiye:

Asla sınırları geçmeyen.

Saygıda kusur etmeyen.

Üstelik güven telkin edercesine tüm insanlığı ve kâinatı ufacık yüreğine sığdırabilirken eksik addedilse bile hatalarını telafi etmek adına bilgiye ve umuda sığınan bir de dokunulmazlığı var iken hayallerinin en başta Rabbinin gördüğü ve meleklerin tanıklığında sonsuzluğa nazire edercesine kalemin direktifi ile şair, bazen bir emir kipi bazense bir emir eri mahiyetinde yazmanın verdiğı huzurun peşinde olduğı kadar içinde saklı hazineyi sunmak adına cihana...

Karanlığın gücü değil varsa yoksa aydınlığın ve masumiyetin iz düşümü.

Yalnızlık kaderi olsa bile kederini dahi sevebilirken şair öyle ki düşmanına dahi nefret beslemezken ve sevgiyle yüreğini nemli tuttuğı kadar da tüm güzellikleri alın terinden akan her damla ile kutsayan Rabbin ve kutsanmış tüm melekelerin ve de koruyucu meleklerinin eşliğinde yaşamını tek ve de münferit hecede saklı tutabilen.

Aşk.

Aşk ile tutamağı hayata şair...

Aşka âşık paralel evrende uçuşa geçen yüreğinden beslerken tüm hayallerini öyle ki hüznün denizinde bir damla değil ummanlar kadar da geniş ve hüznü iken iç sesi...

Ön sözü aşkın özveri ile yaşamının da her katresinde bir şiir bombardımanına eşlik eden çocuk yüreğiyle hala da masum ve temiz kalabildiğinin de ispatı iken yazdıkları.

Bir şiirin deminde.

Bir de aşkın rutininde.

Oysaki değişken mizacında saklı gizleri ve evreleri şiir diye soluduğı hayatın da akışında ve o bakış açısında kuş gibi çırpınan yüreği ile yaşadığının da tek garantisi güvencesi en çok da sınındığına biat

sinmeden sindirmeden sinesinde saklı kuşları özgür bırakabildiği kadar da yüreğini, şair illa ki yoklamada ve de nöbette geçen hayatını diskalifiye etse dahi evren inancı ve sevgisi ve umudu ile at koştururken yalnızlığının ve şiirlerinin de nazı niyazı eksilmeden...

KADİR GECENİZ MÜBAREK OLSUN...